

Сайтът desebg.com публикува цялата реч на президента Росен Плевнелиев, произнесена на церемонията по награждаването посмъртно с орден „За гражданска заслуга” – I степен на 30 представители на горянското съпротивително движение, [състояла се на 21 декември 2016 г.](#) в Гербовата зала на президентската институция.

Истината за първото и най-продължително антикомунистическо въоръжено движение в страните от Централна и Източна Европа и днес липсва от учениците на история на учениците, не се преподава и в университетите. Истината не я знае и българското общество, удадено в лъжите на посткомунистическата пропаганда за „хубавия социализъм” и носталгията по „Татовото време”.

Президентът Росен Плевнелиев връчи наградите с мотива за заслугите на горяните „за развитието и укрепването на гражданското общество, демократичните институции и за защитата на човешките права и свободи, и за съпротивата им срещу тоталитарния режим”.

Огромна чест за мен е да бъда домакин на днешната церемония по удостояване посмъртно с орден „За гражданска заслуга” – I степен на големи, достойни, храбри българи.

Изключително се вълнувам и намирам за символично, че през последния месец от

Написано от Росен Плевнелиев
Четвъртък, 22 Декември 2016 12:29

мандата си като държавен глава отново ни събира кауза, която защитавам от ден първи на моята работа като президент. А именно каузата за разкриване на цялата истина за комунистическия тоталитарен режим.

Каузата за осмисляне на поуките от този режим, за да не може никога повече да не се повтори и под никаква форма да не видим погазване на демократичните ценности и човешки права.

И едно от най-важното – отдаването на почит, запазването на спомена за тези, които безкористно се бореха, дадоха живота си, за да може днес да живеем в свободна и демократична България.

Отдавна, за съжаление, в обществото, в медиите се налага твърдението, че ние, българите, не сме имали своя бунт срещу комунистическия тоталитарен режим. Че режимът се е установил без никаква съпротива от страна на населението. Това е лъжа, изгодна някому, но в никакъв случай не на следващите поколения.

Защо забравяме горяните? Най-ранната и най-масова съпротива срещу настъпването на комунизма по съветски модел в цяла Централна и Източна Европа.

Защо? Кой има изгода от това? Та нима не си спомняме, че българите не само оказаха съпротива, но всъщност бяха първите, които се вдигнаха на бунт срещу зверствата на тоталитарния режим.

За съжаление, подвигът, съпротивата на българските горяни остава почти неизвестна. А нейното изследване, нейното популяризиране, разказването за нея на младите, на следващите поколения, все още не се случва.

А именно това, цялата истина, нищо друго, само тя ще ни освободи! Само тя ще ни освободи от този позорен, битуващ неверен мит, че само ние, българите, безропотно сме се отказали от свободата си и сме приветствали настъпващия комунистически тоталитарен режим по съветски модел.

Тук в съзнанието ми неизбежно изникват думите на големия Захари Стоянов, макар и изречени в едно друго време, но особено валидни. Захари Стоянов пише:

„Днешната наша свобода има безброй число мъченици, но малцина са тия известни, но малко от тях се знаят где почива свещеният им прах. Нищо не е направено, за да се увековечи тяхната памет, когато Отечеството им, за което са станали жертва, свободно е днес.”

На горяните ние все дължим и почит, и памет. Дължим признание, дължим разказа за тях на младите. Днес ние удостояваме посмъртно с орден „За гражданска заслуга” тридесет български горяни – командири на чети на територията на цялата страна – една малка част от хората, които са участвали в горянското движение.

Това движение впечатлява не само със своята масовост и повсеместност, а най-вече с невероятно силното чувство за общност, за кауза, за споделени житейски устои, които комунистическият режим със страшна сила от ден първи започва да руши и заличава.

Горяните се съпротивляват срещу комунистическите порядки в българското общество от 1944 г. до 1956 г. Това са повече от дванадесет години! Разкритите от Държавна сигурност нелегални организации са почти 600.

Горяните и техните помощници са наброявали повече от 10 000 души. В борбата си да смаже този бунт комунистическият режим и Държавна сигурност са мобилизирали огромен ресурс – над 55 000 сътрудници без да се брои участието и на редовна войска.

Очевидно заплахата за режима е била толкова сериозна, толкова мащабна и така продължителна, че целият репресивен апарат на тоталитарния режим е бил ангажиран с унищожаването, както на участниците на горянското движение, така и на спомена за тях.

Написано от Росен Плевнелиев
Четвъртък, 22 Декември 2016 12:29

Малцина са оцелелите. Повечето загиват в битки или за заловени и убити без съд и присъда. Семействата им са преследвани и репресирани в продължение на десетилетия.

Само в периода 1950-1953 г. са арестувани близо 24 000 сподвижници на горянското движение! От тях осъдени са смърт са 241 души.

Защо си припомняме тази зловеща статистика? Защото не трябва да забравяме, че нашият народ, както пише Стефан Цанев, „не е понесъл тези насилия като покорно добиче“.

Фактът, че комунистическият режим и неговите наследници направиха всичко възможно да подменят историята, да я заличат, но вие никога не бива да забравяме, че свободата ни е дар, че за нея са се пожертвали хиляди достойни, храбри българи.

И за мен днес е огромна чест да говоря за това, да бъда заедно с техните наследници, роднини, сподвижници. И да дадем своя дан така, че тази история – славна в нашата история за съпротивление срещу човеконенавистен режим да може и да отекне в най-представителната българска Гербова зала.

Нека никога да не забравяме, че тези големи българи си дадоха сметка колко античовешка и човеконенавистна система налагаха комунистическите лидери.

Нека никога не забравяме, че тези българи си даваха сметка, че се рушат изконни човешки и български ценности. И нека никога не забравяме, че тези големи българи са загинали с вяра в свободата, в хуманизма, смело излязоха напред. Те носеха своя кръст.

Но те бяха личности, те бяха герои и големи българи. И остават такива.

Написано от Росен Плевнелиев
Четвъртък, 22 Декември 2016 12:29

През 2012 г. филмът „Горяни” беше представен в Европейския парламент, за да направи един фурор, той изправи на крака всички присъстващи в залата. Символична беше датата 8 май, точно в навечерието на Деня на обединена Европа.

Смятам че напълно заслужено, абсолютно необходимо и крайно важно историята за първата българска съпротива срещу комунистическата диктатура да намери своето подобаващо място сред хрониките на движенията за демокрация в Източна Европа. Там, където винаги е принадлежала.

Скъпи приятели,

Спомням си преди две години не кой да е, а президентът на Унгария [Януш Адер] дойде тук, на крака в рамките на инициативата „25 години свободна и демократична България”, и каза: „Не ние, горяните бяха първите, които се противопоставиха на комунистическия режим”.

И ако до днес навсякъде битува, че Унгария през 1956 г. бе първа, самият президент на Унгария, тук в България, от най-високата трибуна каза: Не ние, вие, с българските горяни бяхте първите”.

Не беше нужно да дойде един чужд държавник да каже това. Българските политици трябва да имат и смелостта, и куража, българските професори и академици трябва да имат достойно отношение към историята. Тоест, цялата истина за историята. И не просто полуизказана в учебниците за младите, за да имат те достойно бъдеще.

Именно затова съм толкова убеден и именно в това искрено вярвам, че истината има единствено и способността да ни обединява. Тя никога няма да ни раздели, тогава когато сме изправени лице в лице с обективната истина.

Престъпленията срещу българския народ са факт. Те нямат давност. Също така не може да остарее и да се омаловажи делото на българските горяни.

Написано от Росен Плевнелиев
Четвъртък, 22 Декември 2016 12:29

Знайни и незнайни, хиляди, с кураж, с духовна сила те вградиха своя подвиг в българската история.

Нека се поклоним. И нека и от тях име да кажем: „Да живее България!”